

סדרות Farey

מאת: כרמית ברקת
בית-ספר איזורי מקיף ע"ש י.ח. ברנר

הערת המערכת: כותבת המאמר, תלמידת י"ב, הכינה עבודת גמר במתמטיקה במחלקה להוראת המדעים במכון ויצמן בהדרכת פרופ' מ. ברוקהילמר וי. סלומון.
החומר המובא כאן לקוח מתוך העבודה. לתלמידי תיכון יש הידע והכלים הדרושים לנושא, אך נחוצה כמובן בגרות בחשיבה המתמטית כדי להתמודד עם ההוכחות ופיתוח החומר.

במסגרת עבודת הגמר שלי בנושא "שברי היחידה", פגשתי בסדרות Farey, אשר ריתקו אותי מאוד. אציג כאן כמה תכונות של סדרות אלו ואראה כיצד ניתן בהסתמך עליהן להציג כל שבר רציונלי $0 \leq \frac{a}{b} \leq 1$ כסכום של שברי יחידה.

הגדרה: שבר יחידה הוא שבר שמונהו שווה ל 1, ומכנהו מספר טבעי.

I. שני משפטי הכנה

לפני הצגת סדרות Farey ותכונותיהן, יובאו שני משפטים העוסקים בתכונות של שברים, עליהם נסתמך בהמשך.

משפט 1: אם $\frac{a}{b} < \frac{c}{d}$ ו h , k שלמים חיוביים.

$$* \quad \frac{a}{b} < \frac{ha + kc}{hb + kd} < \frac{c}{d} \quad \text{אזי:}$$

* ראה דיון במקרה פרטי, "משפט מק-קילי", שבבים, תיק מס' 2.

$$\frac{a}{b} < \frac{c}{d} \quad \text{הוכחה: נתון:}$$

$$ad < cb$$

$$kad < kcd \quad \text{נכפול ב } k (k > 0)$$

$$hab + kad < hab + kcb \quad \text{נוסיף } hab$$

$$a(hb + kd) < b(ha + kc)$$

$$\frac{a}{b} < \frac{ha + kc}{hb + kd}$$

הוכחנו את אי השוויון השמאלי.

באופן דומה נוכיח גם את אי-השוויון הימני:

$$\frac{a}{b} < \frac{c}{d} \quad \text{נתון:}$$

$$ad < cb$$

$$had < hcb \quad \text{נכפול ב } h (h > 0)$$

$$had + kcd < hcb + kcd \quad \text{נוסיף } kcd$$

$$d(ha + kc) < c(hb + kd)$$

$$\frac{ha + kc}{hb + kd} < \frac{c}{d}$$

הוכחנו את אי-השוויון הימני.

משפט 2: אם $\frac{a}{b} < \frac{c}{d}$, $bc - ad = 1$, ו e ו f שלמים חיוביים.

אזי קיימים h ו k שלמים חיוביים כך ש:

$$e = ha + kc$$

$$f = hb + kd$$

הוכחה: נפתור את מערכת המשוואות:

$$(1) \quad ha + kc = e$$

$$(2) \quad hb + kd = f$$

עבור h ו k , ונוכיח ש h ו k הם שלמים חיוביים.

$$had + kcd = ed \quad \text{נכפול את (1) ב } d$$

$$\underline{hbc + kcd = cf} \quad \text{נכפול את (2) ב } c$$

$$h(bc - ad) = cf - ed \quad \text{נחסר את (1) מ (2)}$$

$$bc - ad = 1 \quad \text{נתון:}$$

$$h = cf - ed \quad \text{לכן:}$$

היות ו c, f, e, d שלמים אז h שלם גם כן. נוכיח עתה ש h חיובי.

$$\frac{e}{f} < \frac{c}{d} \quad \text{נתון:}$$

$$ed < cf \quad \text{לכן:}$$

$$0 < cf - ed \quad \text{לכן:}$$

$$h = cf - ed > 0 \quad \text{ולכן:}$$

מכאן ש- h חיובי.

באופן דומה ניתן להוכיח גם ש k שלם וחיובי.

II. סדרות Farey

הסדרות נקראות על שמו של מינרולוג בשם Farey, אשר פירסם לראשונה בשנת 1816 מאמר המתאר אותן.

לכל מספר טבעי n קיימת סדרת Farey המסומנת F_n . F_n מכילה את כל השברים המצומצמים $\frac{a}{b}$, המקיימים $0 \leq \frac{a}{b} \leq 1$, $b \leq n$ ומסודרים בסדר עולה.

$$F_3 : \frac{0}{1}, \frac{1}{3}, \frac{1}{2}, \frac{2}{3}, \frac{1}{1} \quad \text{לדוגמא:}$$

\mathcal{F}_1	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{1}$									
\mathcal{F}_2	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{1}$								
\mathcal{F}_3	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{3}$	$\frac{2}{1}$	$\frac{1}{1}$							
\mathcal{F}_4	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$	$\frac{1}{1}$						
\mathcal{F}_5	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$						
\mathcal{F}_6	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{6}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$					
\mathcal{F}_7	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{7}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$				
\mathcal{F}_8	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{8}$	$\frac{7}{6}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$			
\mathcal{F}_9	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{9}$	$\frac{8}{7}$	$\frac{7}{6}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$		
\mathcal{F}_{10}	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{10}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{8}{7}$	$\frac{7}{6}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$	
\mathcal{F}_{11}	$\frac{0}{1}$																			$\frac{1}{11}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{8}{7}$	$\frac{7}{6}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{1}$

* $\mathcal{F}_{1 \dots 11}$: Farey טבלת סדרות

Beck, A., Bleicher, M.N., Crowe, D. W., Excursions into Mathematics, Worth Publishers, 1969. מקור הטבלה: *

לסדרות תכונות מעניינות וחלק מהן יובאו כאן.

אם $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ הם שברים מצומצמים ומקיימים: $0 \leq \frac{a}{b} < \frac{c}{d} \leq 1$ אזי מתקיימות התכונות הבאות.

א) אם שברים $\frac{a}{b}$ ו $\frac{c}{d}$ סמוכים ב F_{n-1} ומופרדים על ידי $\frac{e}{f}$ ב F_n כש $n \geq 2$ אזי $e = a + c$ ו $f = b + d = n$

ב) אם $\frac{a}{b}$ ו $\frac{c}{d}$ סמוכים ב F_ℓ , אז $bc - ad = 1$.

ג) עבור $m > 1$, כל שני שברים סמוכים ב F_m הם בעלי מכנים שונים.

ד) לגבי כל שני שברים סמוכים $\frac{a}{b} < \frac{c}{d}$ מתקיים התנאי: $\frac{c}{d} = \frac{a}{b} + \frac{1}{bd}$

הוכחת תכונות א' ו ב'

נוכיח את תכונה א' ותכונה ב' כשתי טענות במשפט אחד.

משפט:

1. אם $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ סמוכים ב F_{n-1} , ומופרדים על ידי $\frac{e}{f}$ ב F_n עבור $n \geq 2$

אזי: $\frac{e}{f} = \frac{a+c}{b+d}$ כך ש $e = a + c$ ו $f = b + d = n$.

2. אם $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ סמוכים ב F_ℓ , אזי $bc - ad = 1$.

הוכחה: באינדוקציה.

מתוך התכונות בטבלה רואים כי המשפט נכון עבור הערכים שבטבלה.

נניח שהמשפט נכון עבור כל $n \leq m - 1$.

נוכיח שהמשפט נכון עבור $n = m$.

נוכיח תחילה את טענה 1.

נניח: $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ שברים סמוכים ב F_{m-1} וקיימים: $\frac{a}{b} < \frac{c}{d}$

לפי הנחת האינדוקציה של טענה 2: $bc - ad = 1$

על-פי משפט הכנה 2: כל השברים $\frac{p}{q}$ המקיימים: $\frac{a}{b} < \frac{p}{q} < \frac{c}{d}$ מתקבלים

על-ידי:

$$p = ha + kc$$

$$q = hb + kd$$

כאשר h ו k שלמים חיוביים.

ברור ש q מקבל את הערך המינימלי כאשר $h = k = 1$.

כלומר: $hb + kd > b + d$ כאשר h ו k שניהם שונים מ 1.

נתון ש: $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ סמוכים ב F_{m-1} ו $\frac{p}{q}$ אינו נמצא ב F_{m-1}

לכן: $hb + kd > b + d \geq m$

ומכאן יש לכלל היותר שבר אחד $\frac{p}{q}$ שמכנהו $q = b + d = m$ הנמצא בין $\frac{a}{b}$ ל $\frac{c}{d}$.

נתון ששבר $\frac{e}{f}$ נמצא בין $\frac{a}{b}$ ו $\frac{c}{d}$ ב F_m , כלומר $f \leq m$ ולכן חייב להתקיים: $f = b + d = m$.

ומכיון ש $k = h = 1$ מתקבל $e = a + c$, והשבר היחיד המפריד בין $\frac{a}{b}$ ו $\frac{c}{d}$ ב F_m הוא $\frac{e}{f} = \frac{a + c}{b + d}$.

כך ש: $f = b + d = m$ $e = a + c$

מ.ש.ל.

ה ע ר ה: מתוך הוכחה זו נובע שבמעבר מ F_{m-1} ל F_m יכול להתווסף לכל היותר שבר אחד בין שני שברים סמוכים.

נוכיח את טענה 2

בניח: $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ סמוכים ב F_ℓ וקיים: $\frac{a}{b} < \frac{c}{d}$.

אם $\frac{a}{b}$, $\frac{c}{d}$ סמוכים ב $F_{\ell-1}$ אזי על סמך הנחת האינדוקציה:

$bc - ad = 1$, והמשפט מוכח.

בניח ש: $\frac{a}{b}$ אינו ב $F_{\ell-1}$ (ההוכחה עבור המקרה בו $\frac{c}{d}$ אינו

ב $F_{\ell-1}$ דומה). נוצר במעבר מ $F_{\ell-1}$ ל F_ℓ .

אזי ב F_ℓ , $\frac{a}{b}$ מפריד בין שני שברים שהיו סמוכים ב $F_{\ell-1}$, שאחד מהם $\frac{c}{d}$, נקרא לשני $\frac{r}{s}$. קיים: $\frac{r}{s} < \frac{c}{d}$.

לפי טענה 1 (הוכחה לעיל): $a = r + c$

$b = s + d$

היות ו $\frac{r}{s}$, $\frac{c}{d}$ סמוכים ב: $F_{\ell-1}$ אזי לפי הנחת האינדוקציה:

$$cs - dr = 1$$

$$(cs + dc) - (dr + dc) = 1 \quad \text{נוסיף ונחסיר } dc$$

$$c(s + d) - d(r + c) = 1 \quad \text{כלומר:}$$

היות ו: $a = r + c$, $b = s + d$, נקבל: $cb - ad = 1$

מ.ש.ל.

הוכחת תכונה ג'

משפט: עבור $m > 1$, כל שני שברים סמוכים ב F_m , הם בעלי מכנים שונים.

הוכחה

לפי תכונה א' שלעיל, יודעים שכאשר מתווסף שבר $\frac{e}{f}$ במעבר מ F_{m-1} ל F_m , אזי f שווה לטכום מכני השברים שמימינו ומשמאלו ולכן הוא גדול מכל אחד מהם, ולכן שונה.

מ.ש.ל.

הוכחת תכונה ד'

משפט: לגבי כל שני שברים סמוכים $\frac{a}{b} < \frac{c}{d}$ מתקיים התנאי:

$$\frac{c}{d} = \frac{a}{b} + \frac{1}{bd}$$

הוכחה:

$$(\text{ תכונה ב' } , cb - ad = 1) \quad \frac{c}{d} - \frac{a}{b} = \frac{bc - ad}{db} = \frac{1}{db}$$

מ.ש.ל.

III. הצגת שברים כסכום של שברי יחידה

נושא זה טופל בעבר ב"שבבים" (מ. ברוקהיימר, תיק מס' 7, תיק מס' 13).

כאן נראה כיצד ניתן להציג כל שבר רציונלי $0 \leq \frac{a}{b} \leq 1$ כסכום של שברי יחידה בהסתמך על סדרות Farey.

ראינו כי לגבי כל שני שברים סמוכים $\frac{p}{q} < \frac{r}{s}$ מתקיים התנאי:

$$\frac{r}{s} = \frac{p}{q} + \frac{1}{sq}$$

נראה עתה כיצד על-סמך תכונה זו ניתן להציג שבר $0 \leq \frac{a}{b} \leq 1$, מצומצם, כסכום של שברי-יחידה:

נסתכל בסדרת Farey - F_b , חייב להימצא שם.

נניח שהשבר לפני $\frac{a}{b}$ ב F_b הוא: $\frac{a_1}{b_1}$

ולכן על-פי התכונה הנ"ל: $\frac{a}{b} = \frac{a_1}{b_1} + \frac{1}{b \cdot b_1}$

ברור כי $\frac{a}{b}$ נוצר במעבר מ F_{b-1} ל F_b (על-פי הגדרת סדרות Farey).

ולכן $\frac{a}{b}$ מקיים את תכונה א' (בה הוא מיוצג כ $\frac{e}{f}$).

מכאן מקבל: $b_1 < b$

$$a_1 < a$$

אם $a_1 = 0$ אז $\frac{a}{b} = \frac{1}{bb_1}$. קבלנו שבר יחידה והתהליך נסתיים.

אם $a_1 > 0$ חוזרים על התהליך לגבי $\frac{a_1}{b_1}$ שנמצא בסידרה F_{b_1}

$$\frac{a_1}{b_1} = \frac{a_2}{b_2} + \frac{1}{b_1 \cdot b_2} \quad \text{ואז:}$$

ממשיכים בתהליך עד שמגיעים לשלב בו $a_k = 0$ ולכן $b_k = 1$. (כיוון שהשבר היחיד בסדרות Farey שמונהו 0 הוא $\frac{0}{1}$).

$$\frac{a_{k-1}}{b_{k-1}} = \frac{1}{b_k \cdot b_{k-1}} = \frac{1}{b_{k-1}} \quad \text{כלומר:}$$

$$\frac{a}{b} = \frac{1}{b_{k-1}} + \frac{1}{b_{k-1} \cdot b_{k-2}} + \dots + \frac{1}{b_2 \cdot b_1} + \frac{1}{b_1 \cdot b} \quad \text{לכן מתקבל:}$$

ראינו כי: $a > a_1 > a_2 > \dots > a_k = 0$, כלומר: המונים הולכים וקטנים בכל צעד, לכן מספר הצעדים חסום על ידי a , והתהליך סופי ומתכנס.

$$b > b_1 > b_2 > \dots > b_k \quad \text{ראינו גם כי:}$$

$$b \cdot b_1 > b_1 \cdot b_2 > \dots > b_{k-1} \cdot b_k = b_{k-1} \quad \text{לכן:}$$

כלומר: המכנים שונים זה מזה. המכנה הגדול ביותר הוא $b \cdot b_1$, והיות $b > b_1$, חסומים המכנים בגודל $b(b-1)$.

האלגנטיות של השימוש בסדרות Farey להצגת שבירי-יחידה, מתבטאת בכך שבנוסף לעובדה שאורך הייצוג חסום בגודל המונה a , גודל המכנים חסום ב $b(b-1)$.

דוגמא: $\frac{8}{9}$

$$\frac{8}{9} = \frac{7}{8} + \frac{1}{72} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_9$$

$$\frac{7}{8} = \frac{6}{7} + \frac{1}{56} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_8$$

$$\frac{6}{7} = \frac{5}{6} + \frac{1}{42} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_7$$

$$\frac{5}{6} = \frac{4}{5} + \frac{1}{30} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_6$$

$$\frac{4}{5} = \frac{3}{4} + \frac{1}{20} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_5$$

$$\frac{3}{4} = \frac{2}{3} + \frac{1}{12} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_4$$

$$\frac{2}{3} = \frac{1}{2} + \frac{1}{6} \quad \text{נסתכל בסדרה } F_3$$

$$\frac{8}{9} = \frac{1}{2} + \frac{1}{6} + \frac{1}{12} + \frac{1}{20} + \frac{1}{30} + \frac{1}{42} + \frac{1}{56} + \frac{1}{72} \quad \text{מכאן מקבלים:}$$

בשבבים, תיק מס' 7 מופיעה ומוכחת שיטת סילבסטר, שגם היא שיטה להצגת שבר רציונלי כסכום של שבבי-יחידה שונים, לפיה:

$$\frac{8}{9} = \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \frac{1}{18}$$

ניתן לראות כי ההצגה לפי שיטת סדרות Farey ארוכה יותר מההצגה לפי שיטת סילבסטר.

ניקה דוגמא נוספת: $\frac{8}{11}$

$$\frac{8}{11} = \frac{1}{2} + \frac{1}{6} + \frac{1}{21} + \frac{1}{77} \quad \text{לפי שיטת סדרות Farey:}$$

$$\frac{8}{11} = \frac{1}{2} + \frac{1}{5} + \frac{1}{37} + \frac{1}{4070} \quad \text{לפי שיטת סילבסטר:}$$

בדוגמא זו אורך ההצגה שווה אך המכנה האחרון בשיטת סילבסטר גדול מאוד יחסית לשאר המכנים.

אם נשווה את שתי השיטות באופן כללי נראה כי שיטת סילבסטר תוביל להצגות קצרות יותר. מצד שני, המכנים בשיטת סילבסטר יהיו מספרים גדולים יותר, והסיבה: גודל המכנים בהצגה המבוססת על סדרות Farey חסום במכפלת המכנה של השבר הנתון במספר סמוך הקטן ממנו, כלומר: $b(b-1)$, ואילו המכנים בשיטת סילבסטר גדלים באופן אקספוננציאלי.

שבבים - עלון למורי המתמטיקה, תיק מס' 18